

CSURGÓ ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI és KÖZGAZDASÁGI HETILAP. — MEGJELNIK MINDEN VASÁRNAP
A „CSURGÓI TÁBARÉKPÉNZTÁR RÉSZVÉNYTÁRSULAT” HIVATALOS KÖZLÖNYE.

<p>Előfizetési ár: Egész évre 8 korona. Félévre 4 korona. Negyedévre 2 korona. Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Felelős szerkesztő: Dr. JÜNKER PÁL. Társzerkesztő: FOLENTA LAJOS.</p>	<p>Kiadó és laptulajdonos: VAGÓ GYULA könyvnyomdája hova az előfizetési díjak és a hirdetések küldendők A hirdetéseket jutányosan számítjuk</p>
---	--	---

A sajtó és a közvélemény.

Írta: Valentényi György.

Régi időkben a közvélemény valami megfoghatatlan volt: nem volt teste, nem voltak látható szervei és határvonalai. Létrejött, nem tudni hogyan; ezer meg ezer vonásból állott: a fejedelem és előkelő ur egy-két ropke szavából, jelentőségteljes fejcsoválásából, a komamuramnak a korcsmában komoly képpel tett kijelentéseiből, a komamasszonynak a delutáni szomszédolásnál, a piacon, vagy a fonóban megeresztett fecsegéseiből, mondtafontájából s hasonlókából.

A közvélemény határozott alakot csak a szokás által szentesített u. n. becsületbírói ítéletekben öltött, amelyeket minden hivatal, nevezetesen minden zárt testület saját tagjai fölött hozott. Az ily testületnek minden fellebbezést kizáró ítélete a vádlottat erkölcsileg biztosabban tönkresilányítja, mint az ügyében kirendelt bíróság határozata.

Ellenben ma a közvélemény erősen szervezett hatalom egy szerv birtokában, amelyet az egész világ teljes hatalmu képviselőjének ismer el. E szerv a sajtó, amelynek jelentősége az emberiségnek ujkori, divatos kulturharcában oly nagy, hogy letele, — úgy az egyesekkel, mint a nagy-

közönséggel szemben elfoglalt álláspontját tekintve, korunkra sokkal inkább úti jelleme bélyegét, mint azok a csodálatos technikai találmányok, amelyek létünk anyagi és szellemi föltételeit alapjukban megváltoztatták. A hírlapirodalom magasfokú fejlettsége összeesik e találmányokkal.

A sajtó jelentőségét senki sem tagadhatja. Egy francia államférfi „negyedik hatalomnak az államban” nevezte, azaz oly hatalomnak, amely a többi hárommal: a koronával, a felső és alsó hazzal törvényeket alkot és kormányoz.

Az bizonyos, hogy manap a sajtó közreműködése nélkül állandóan kormányozni, törvényeket hozni s állandósítani bajosan lehetne. De viszont ismét igaz, hogy egyes lapok bizonyos esetben saját akaratukat nem képesek keresztülvinni, sőt magának a világ első hírlapjának sem mindig sikerül pl. valamely goromba hivatalszolgát a közhivatalból eltávolítani, annal kevésbé valamilyen törvény létesítését miniszter bukását, vagy bizonyos politikai irány keresztülvitelét egy szavára megakadályozni, illetve elősegíteni. De ha az országnak valamennyi elterjedtebb lapja kitartóan valamely cél felé törekszik s ha a többség gondolatát, nézetét hónapokon, sőt éveken át ébrantartja, firtatja, olvasóival saját álláspontját elfogadtatja,

akkor bizony nem létezik oly akadály, amely nem volna képes félrelökni s nincs az a kormány, törvény, szokás sőt világnézet, amely neki imponálta. S vajjon min alapszik a sajtó eme befolyása s közművelődési jelentősége? Bizonyára nem a hirdetések s napihírek tömkelegén. Sőt ismeretterjesztő cikkei sem adnak neki hatalmat az államban, sem nem biztosítanak neki határozott befolyást a közművelődésre, hanem iránya: ama politikai vagy filozofiai gondolatmenet amely nézetének gerincét képezi, s nemcsak a vezércikkekben, hanem a napihírek csoportosításában és megválasztásában, a közölt események megvilágításában nyer kifejezést.

Ha a sajtó csak pusztán elbeszélője volna az eseményeknek, akkor a forgalmi eszközöknek meglehetősen alacsony fokán állana és szerepe a közművelődés terén is igen alárendelt volna. Minthogy azonban a sajtó az eseményeknek bíráló megfigyelője, ennél fogva feladatának tartja az emberek cselekedeteit, nyilatkozatait, szándékait megítélni; ezeket megbélyegezni, vagy dicsőíteni egyeseket bátorítani, vagy megfenyegetni.

De ki jogosítja fel a hírlapírókat, hogy a nagy közönség nevében beszéljen, ítéljen, hogy a fennálló intézmények megváltoztatása érdekében irjon s a közérkölcös és törvényhozás

A „CSURGÓ ÉS VIDÉKE” TÁRCAJA

A Tehetség.

Írta: Zöldi Márton

Morvai Pál színigazgató elégedetten dörzsölte a kezét, mikor Földváry Jolánt drámai hősnőnek szerződtette. Sietett is közölni öröme a rendezővel, az öreg Balázssal.

— Láttad, Moric? kérdezte.

— Láttam,

— Mit szólsz hozzá?

Az öreg rendező, valamikor híres bonvivánszinész, egykedvűen tekintett maga elé

— Szép leány. . . .

— Hódító szépség, deklamálta az igazgató. Klasszikus szépség. Micsoda szempár. Vadakat lehet vete szelidíteni és szelideket vadítani. És a termete! Becsületemre venuszí termet. . . . szinte hullámszik. Ha ez eljátszsa Stuart Mária!

— Hullámozni fog, vetette közbe fanyar hangon a rendező, mert csupa dagály. Csak egy szerepben láttam, de a többiről szívesen lemondok.

Az igazgató kellenül fészkelődött a széknél.

— Az más, mondotta, te művészi szempontból beszélsz, de nekem az üzleti szempontot is tekintenem kell, Hiába, a közönség szereti a szép női arccokat, és a

közönségnek igaza van. A szép asszony pozitív esztétikai gyönyör. . . . Háttha még izléssel öltözködik. Ennek a lánynak pedig mesés toalettjei vannak. Párisban is felléphetne.

— Azt hiszem, bolintott az öreg rendező, ott talán még nagyobb toalett sikere lenne. . . .

Grimmaszt vágott s kissé idegesen folytatta.

— Ha a hárem számára kellene hölgyeket szállítani, azt mondanám, pompás akvizíció, de ha arról van szó hogy Stuart Mária játszsa, akkor azt mondom, hogy a lefejezési jelenetet az első felvonásba kell tenni. . . . Egyébként a te dolgod. Megyek a próbára.

Az igazgató nem tartóztatta. Egyedül maradt és ismét elégedetten dűnyögött maga elé.

— Az öregnek igaza és még sincs igaza. . . . A szépnek sokat megbocsátanak a színpadon, a nem szépek csak akkor, ha igazi művésznő. . . . Itt van a Major Nelli. . . . olyan művésznő, hogy engem is megrikat a gázsí napokon is, mikor igazán közönbös vagyok minden iránt. És mégis egyre azt hallom: „Milyen kár, hogy nem szép”.

Még azon a héten fellépett Földváry Jolán a híres szépség. Az igazgató, hogy a közönség figyelmét a szépségére terjelje az „Erdő szépe” című darabban léptette fel-

Rokonszenvesen fogadták. A fellépést követő napokon alig beszéltek egyébről, mint ennek a szőke, fejedelemnői alaku színésznőnek igéző szépségéről.

— Ilyet még nem láttunk. . . . Ez felülmul mindent! — Ez volt a kritika.

Azok az urak, akiknek idejük és hajlandóságuk van a színésznők udvarolni körül rajongták mindenfajta szeretetreméltósággal. A város előkelői titkon és nyilvánosan versenyeztek a társaságért. Naphosszat élvezhette az ünnepeltetés gyönyöreit.

Igen, egész nap, csak este, az előadások kezdése idején tartott némi szünetet az ünnepeltetés. A szép leány már az első napokban tapasztalta, hogy ilyenkor a figyelem másfelé terelődik, egy vézna, közönséges arcú leány felé, ki nappal mit sem számított, ki egy megyei írnot nem tudott volna meghódítani magának. . . . Ki híján volt mindenféle külső előnynek.

Ez a nem szép leány Major Nelli volt, a színházi kellékes leánya, ki kissé tompa hangján csodás melegséggel tudta kifejezni a legmélyebb érzést a legviharosabb szenvedélyt. Nyugodtan, biztosan uralkodott szerepének minden apró részén. Akár halkán suttogva, akár érdes kiabáló hangon beszélt, a közönség vakon hitt szavának.

A szép Jolán lathatta minden este, hogy a közönsége meghatottsága mily őszinte. Ha Nelli játszik. Még a taps dinamikai foko-

Hírek.

uj ideáljainak megvalósítását sürgesse?

Kitől kap a hírlapíró erre megbízást?

Senki mástól mint előfizetőitől. Mert mihelyt valaki egy újságra előfizet, egyszersmind szószólójának is választja a szerkesztőjét. Az előfizetés megnyitása jelenti egyszersmind a szerkesztő felhatalmazásának megújítását arra, hogy előfizetői nevében beszéljen és írjon. Ez világos ugyan, de nem állja ki a tárgyiagos kritikát; amennyiben a tapasztalat arra tanít, hogy pénzért a jellemtelen tehetségek küzremöködését mindig és mindenütt meglehet szerezni. S nem minden hírlapíró csak azt beszéli el, amiről tudása van; nem mindenik csak akkor tanít, ha előbb maga is kioktattatott; nem mindenik bír szilárd erkölcsi s hazafias alappal, hogy olvasóinak eszményi tehetségeit fejlessze és őket a sikamlós és hazafiatlan szóképektől tavoltartsa.

Valószínűleg ilyen s ezekhez hasonló gondolatok vezérelhették az intéző köröket, midőn a sajtó dolgainak meghívás-vetésére egy anket össze-hívását kilátásba helyezték. A szíves olvasó pedig várja csak türelmesen a fejleményeket.

Károlynap Merenyén.

Írta: Peti Sándor.

Galambok Merenye jó egy óra hajtás; Ide csalt engem is Károly névnap tartás. Kis ebédem után, mely volt csak birkahus, No nem vagyok azért szomorú, melabus.

Sok urat látok itt: papok és világik. Utóbbiak közül egy szinte kiválik. Nőtlen, és mégis nős, felesége ó-bor, Állami szakközeg, mellékeve Tódor. Falusi brokkal gyakran szorit kezét, Kenyeres pajtása: hitelszóvetkezett. Bejérta már Svájcot s a hegyes Dániát, S tanulmányozott sok asszonykompániát. Mindig fél szívart szí, s oda érünk mamár, Csurgón így nevezik: a kusztorás tanár.

Világi után jön egy papi Don Quichotte, Ki a józanságtól jó messze elosont. Nemcsak templomában, vállán is sok kereszt, Jól kosztolt Merenyén, már is poclit ereszt. Most jut csak eszembe, hogy: hiez ő is Karcsi Bakónaki papot a jó Isten tartsi,

Ujra egy világi, falumbeli ember, Ki inni, pipálni, szeme miatt nem mer. Bármennyit veszítsen, nagy a nyeresége; Jó galuskafőző drága felesége. Ő is Károlyt köszönt, de csak vizet iszik Kálomista papban ő nem igen bizik Nevet erre egyet a jó Strausz Antal, Ki oly gyakran mondja: levele a lanttal. Rendelkezésére megy paripa áilván, S egy osztrák értékű szép fiatal káplán, Derűs jó kedélyét megrontja a válás Mondogatja; „Nem jobb a killi állas.“

De azt sugja lelkem, hogy elég a tréfa, Károlyt, is köszöntni, hivatásom még ma. Öröm és fájdalom játszik most énvelem, Jó háziurunkat szomorun éltetem. Mert nemcsak névnap bucsu volt ez ebéd, Merenye határan nem részelt több képét. Ahol nyugalomra oly sokáig hajlék. Nem sokáig látod te jó öreg hajlék. Az a sok vidéki s helybeli jó barát. Ki olyan sokszor felfogta poharat, Ki tudja, majd nyitva látják-e az ajtót Ha ő egyszer innen örökre kihajtott? A sors úgy akarta, eltávozik innen, Szép lesz a távozás azt kell nekem hinnem.

Megsiratja, tudom öreg béres András: Mindennapva lesz az a fájo mondás: Nem volt neki párja, nem lesz neki mása. Arany asszony volt a hű élettársa Menjen hát, menjen hát szép Somogy országba Ne veszítse színét pirosló orcája. S ha majd új hónapban vidámságban mulat, Kerüljön el doktort, nelásson patikát. Balatoni borból szedje a pillulát Fekete bánatban ne is legyen része, Gyermekekben Isten jókedvét tetézze. Az alföldi róna rózsát adott néki, Rózsa nyilásának soh-se legyen végi, Elhozta szemébe délibáb sugarát: Utólszor köszöntöm: tisztelő jóbarát.

Miként a harangszó a távozó napot Szomorun köszönti, bucsunk is meghatott. Kísérje sok áldás a szép szőke divát. S a bucsuzó Károly háromszor is vivát.

zódása is más elemi erőt fejezett ki, mint mikor neki tapsoltak.

Önkénytelenül irigység lopódzott a lelkébe. És ez az irigység nyugtalansággal, fájdalommal töltötte el. Az elkényeztetett szépségű leány nem hitte volna, hogy valaha színpadi partnert ennyire irigyelni fog.

Mikor egy darabban együtt léptek föl, egész nap rosszkedvű, bátortalan volt. Megérezte, hogy az este bármit követ el, csak stafázs lesz.

A két színésznő együtt öltözködött. Nelli közömbös arccal festette magát a tükör előtt. Mikor a ruháját összefűzték, könnyű sohajjal mondotta:

— Már a harmadik szerepet játszom ebben az antodós ruhában Nem csodálnám, ha megszólnának érte . . .

Jolán rezignáltan jegyzete meg: — Ön játszhatik akármilyen ruhában . . . — Gondolja?

— Ugy van. Az ön győzelme bizonyos . . . Ah, Nelli, ha én úgy tudnék játszani, ha én bírnám azokat az eszközöket . . .

— És ha én olyan szép lennék, mint ön.

A szép leány elfintorította az arcját. — Mit érek vele? Látja, nem tagadom, én irigylem önt. Vad indulatos kinzó irigység lep meg ha látom, hogy ön mint uralkodik az emberek nemesebb indulatain . . .

Nelli pajkosan vont vállat.

— Azt hiszi, hogy én nem irigylem önt. Önt, a ki mindenkit hódolatra készítet tökéletes szépségével . . .

Jolán eldobta a szemöldök feketitőt.

Esküszöm, hogy ezen nincs mit irigyelni.

Igen, körülzsonganak, keresik társaságot diszkrétén és tolakodóan . . . Hallhatok annyi hazugságot, hogy megcsömörök belé a lelkem.

— Nekem nem is hazudnak, arra sem tartanak érdemesnek a férfiak, mondotta Nelli nem minden keserűség nélkül.

— De estéi kiáltott Jolán.

— Este? Hát igen. . . . tapsolnak. . . magam is azt hiszem, hogy értem ezt a mesterséget. . . De azért van itt is szomorú tapasztalatom. A kik legjobban méltányolnak, nem a férfiak, hanem a nők. . . s a leányt akármilyen emelkedett lélek legyen is, nem elégíti ki a nők hódolata.

Oh, én büszke lennék reá! mondotta Jolán olyan igaz hangon a milyet a színpadon sohasem hallottak tőle.

— Könnyű önnek, a ki annyi férfit látott lábai előtt, sohajtott Nelli a haját igazítva, de előttem csak a színpadi partnerek térdeinek a szerző utasítása alapján. . . .

Csöngettek . . . Nelli sietett a színpadra, ő kezdte a darabot. Mihelyt a deszkára lépett, egészen átváltozott, még az arca is más kifejezést mutatott, nemesebbet, vonzóbbat. . . .

És Jolán látta, hogy a színpalak mögött a színészek mind megállanak, mintha lábuk gyökeret vert volna. Ezek a cinikus alakok, kik magukon kívül nem ösmernek senkit, s magukat legkevésbé áhitattal követik Nelli minden mozdulatát. A hatás a főstéken is átütődik arcukra. . . . A második felvonásban az ügyelő könnyet törölt a szeméből.

— **Kinevezés.** Dr. Éhn Kálmán csurgói járásorvost főispán ur ő méltósága tiszteletbeli megyei főorvossa nevezte ki, aki esküjét a f. hó 5-iken tartott varmegyei közgyűlésen letette. Az előléptetéshez gratulálunk!

— **Uj ügyvéd.** Dr. Jünker Pal az ügyvédi vizsgát jó sikerrel letéven, ügyvédi irodáját Budapesten megnyitotta.

— **Műkedvelői előadás.** A József kir. herceg Szanatórium egyesület csurgói fiókja decemberben jótékonycélú műkedvelői előadást rendez a Korona nagytermében. A végleges műsort most állítja össze a hölgybizottság.

— **Öngyilkosság** Mrazek Kálmán, aki Kalmár Ignác helybeli cipepszüzetében volt tanonc, folyó hó 7-iken délután a csurgói állomáson a berobogó vonat elé vetette magát. A vonat keresztül gázolt rajta, kettéhasította a szerencsétlent, aki meg is halt. Az öngyilkosság kétségtelenül megállapított, mert két hátrahagyott levélben maga is bejelenti, hogy öngyilkosságot fog elkövetni.

— **Holyreigazítás.** Lapunk múlt számából véletlen technika hiba folytán kimaradt a Polgári Casinónak október 27-iken tartott Rakóczy ünnepélyéről szóló tudósítás. Minthogy ma már idejét multa a tudósítás teljes közölése, ezért csak annyit közlünk, hogy az ünnepély jól sikerült s a vígjalmi bizottság teljes elismerést érdemel bürgő fáradozásáért.

— **Inzultált plébános.** Botrányos esetről értesít galamboki tudósítónk. A miháldi ismételőiskola tanítója, Szolár Bela egy Duics József nevű asztalosinast megrott azért, mert piszkosan jött iskolába. A tanító azonban nem bírt a fiúval ki visszafeleselt, ezért elhívatta Nagy Virgil plébánost, aki aztan megfenyítette a fiut. Előadás után a fiu otthon elmondta az esetet, mire felszedelőzködött az egész familia és a plébánosiak elé vonultak, hol a hazatérő plébánost tetleg inzultálták. Egyszer pedig melbevagtak. A gyenge szervezetű papot csak a templomba tartó nép tudta kiszabadítani a brutális emberek keze közül kik ellen a plébános a feljelentést megtette.

— **Mikor rukkolnak be az ujonok?** A legutóbb megejtett sorozason bentmaradt ujoncokat az érdekelheti most legjobban, hogy vajjon mikor kell berukkolniok! Főitétlenül megbizható forrásból vett értesülésünk

És Nelli, mintha mindez nem érdekelné üzleti nyugalommal megy az öltözőbe, szinte kelleetlenül tér vissza hogy hetedszer, nyolcadszor is megjelenjen a lámpák előtt.

A harmadik felvonásban óriási virágbokréta nyujtanak fel a színpadra a szép színésznőnek, ki pirulva fogadja egyik udvarlójának ezt az izléstelenségét. Érezte, hogy nevetéssé tették a színészek előtt.

Az előadás végén az öltöztető behozza a remek virágbokréta, melyen két hosszú selyemszalag függött Nelli kíváncsian tudakolja:

— Ki küldte édesem?

Jolán pironkodva mondja: — Nem is tudom, de azt hiszem . . .

Itt a névjegye Felolvassa: — Torday Károly . . . .

Nelli ajkaba harap. . . . — Az a fiatal mérnök . . . Csinos fiu . . . Tudja, hogy a múlt szezon végén szerelmes voltam bele.

— Udvarolt önnek? kérdezte Jolán. — Nekem? Ah, édesem nekem nem udvarolnak. Ugy esténként istenitenek, tapsolnak, kihínak, de aztan . . . Megengedi, hogy ezt a bimbót leszakítsam?

— Parancsoljon, akár az egész bokréta . . .

— Ohó az nem illet meg. Épp akkor ért oda az öreg rendező Nelli kezében tartotta a bokréta.

— Nini, mondotta a rendező, csak nem kaptál virágot?

— Nem. Jolán kapta. — Az más, azt értem. Azzal hátat fordított és elment. . . .

Hirdetmény.

Alulírott mint vagyombukott Mayer Gyula gyékényesi lakos csódtömegének gondnoka a csódválasztmányának Kaposvárott 1906 november 6-án tartott választmányi ülésén hozott határozata értelmében közhírré teszem, hogy a csódtömegben 212. 214. 217. 220. 222. 224. 226. 228. 230. 232. 235. 238. 240. 242-245. 248. 251. 252. 255-257. 259. 260. 264. 266. 273. 275. 278. 280-284. 286. 287. 290-294. 299. 330. 307. 309. 311. 313-317. 330.-332. 336. 337. 341-344. 353. 355-357. 360. 362. 367. 371. 372. 375. 376 és 389 tétel alatt felvett követeléseket, illetve ezek hátralékait f. ev november hó 17-kén d. e. 11 órakor irodámban megírtandó magánárveresen a legtöbbet tgerőnek minden szavatosság nélkül íel fogom adni. A leletár irodámban bármikor megtekinthető.

Csurgón 1906 november 10.
Dr. GOLDBERGER ÖDÖN ügyvéd.

2561 tkv. 906.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csurgói kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a csurgói takarékpénztár r. t. vegrehajtatónak Kis Samu György, Jozsef és Mihaczi Imre vegrehajtatást szenvedett elleni 340 K tőkekövetelés és jár iranti vegrehajtatási ügyében a csurgói kir. járásbíró területén levő Mihaczi Imrenek az inkei 220. szjtkvben A. I. 1. 3-9. sor, 3, 108. 563. 645. 828. 974. 1128. 1241. hrsz. és 10 sorsz. alatt felvett teleki birtokbéli B. 4. és 7. sorsz. 1/3 rész illetősegere 511. K 33. fillerben. Mihaczi Imrenek az inkei 53. szjtkvben A. I. 1. 4-10. sor, 2, 407, 564, 644, 827. 975, 1127, és 1240. hrsz. ugy 11. sorsz. teleki birtokbéli B. 6. és 11. sorsz. 4/15 rész illetősegere 557 K. 60 fillerben meg pedig az ezen jtkvben B. 7. sorsz. alatt özv. Mihaczi Györgyne szul. Kuzmics Juli javára bekebelezett özvegyjog terevel, Kis Samu Jozsefnek az inkei 451. szjtkvben A. I. 1. sor, 417p, 418p. hrsz. (szántóföld és rét az urreuben) alatt felvett

ingatlanára 119. koronában, végül Kis Samu Györgynek az inkei 39. szjtkvben A. I. 1-2. 4-10. és 12. sor, 88, 338, 579, 629, 742, 812, 990. és 1112. 1225. hrsz és 11. sorsz. alatt felvett telki birtokára 1884 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban, az árverést elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok 1906. évi november hó 29-ik napján d. e. 9 órakor Inke közeg hazánál megtartandó nyilvános árveresen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsarának 10%-át vagyis 51 K 13 f. 53 K 76 f. 11 K 90 f és 188. koron 40 fillért készpénzben, vagy az 1881. 60. t. -c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi nov. 1-én 3333. I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíró, mint tkvi hatóság

Csurgón, 1906. aug 11.

Csillag kir. albiró

Szabó Gyula

Kossuth utca 330. sz. házában száraz tisztességes uri lakas be-be ado.

Finom puculashoz alkalmas homok bármily mennyiségben naponta kapható, saját telkiben.

Szabó Gyula

háztulajdonos homok telepe.

szerint a most besorozott ujoncjutalék bevonulási idejét 1907. év Január 15 ére tüzte ki a hadvezetőség. A most kiszolgált katonák még bent tartott része december elején szabadul meg. A januárban bevonuló ujoncok szolgálati ideje 1909 szeptember közepén tellik le.

Pályázat postagyakornoki állásra A m. kir. posta, táviráda és távbeszélőnél betöltendő 91 gyakornok jelölti állásra pályázat hirdetik. Ezen állásokra az 1883. évi 1-ső törvénycikk 14 §-a értelmében azon ifjak pályázhatnak, akik középiskolát, vagy ezzel egyenrangú más tanintézetet eretsegi vizsgával sikeresen elvégeztek, a 19-ik életévüket betöltötték és magyar állampolgárok. A pályázat alá bocsátott állásokat a kerületi posta- és távirádaigazgatóságok fogják betölteni; és pedig a budapesti pt. igazgatóság 20 at, a zágrábi 15-öt, a többi igazgatóság pedig egyenkint 8-8-at, A sajátkezűleg írt és születési orvosi, erkölcsi és iskolai bizonyítványokkal felszerelt folyamodványokat a mar közszolgálatban állók előjárója hatósága a közszolgálatban nem állók pedig az illetékes főszolgabíró vagy polgármester úján folyó évi december hó 1-ig ahhoz képest, hol a pályázók alkalmaztatást óhajtának nyerni; a budapest, kassai, kolozsvári nagyvárság pécsi pozsonyi, soproni temesvári vagy adriai pt. igazgatóságokhoz nyújtják be.

Szanatórium Naptár. Gyönyörű könyvet küldött nekünk mutatónak a József Kir. Szanatórium Egyesület. Valóban remeke a könyvkötő magyar iparnak. A szép vászonkötés előlapján van az egyesület emblémája a kígyóval küzdő gladiátor, a mely művészi képben tünteti föl az emberiség küzdelmét a rüdövesszel. Tartalma pedig egyesíti a legelső irokat Szabolcska Endrődy, Szávay, Berczik, Jászay Mari, Abonyi, Prohaszka püspök, Vámbéri, Somló, Szomahazi, Lipcsey, Dalmady, Hevessi, Sass Ede stb. novellái, versei, cikkei fognak az olvasó gyönyörűségére szolgálni. Illusztrációi gyönyörűek, valóságos díszkiadásá téve a naptár, mely bátran lehet minden szalon asztalnak ékesége. Mivel naptár minden háznál kell s mivel oly magasztos szép célra adja ki az egyesület, ajánljuk, rendelje meg mindenki a Szanatóriumi Naptárt (József Kir. Herceg Szanatórium Egyesület Budapest, IX, Lónyay-utca 47. A megrendelő még abban a kivételes kedvezményben is részesül, hogy a Naptár 2 koronáért egy 2000 korona értékű igen bajos nyereményeket nyújtó sorsolásban vesz részt melynek sorsolását halogatás nélkül március hó 30 án okvetlen megtartják.

NYILTTÉR.*)

Kijelentem, hogy Marek Jozsef csurgó újvárosi telkesek gazdájáról híresztelt répa lopás teljesen alaptalan s rosszhiszemű ráfogás volt.

Csurgó, 1906. november 7-én.

Blingelbrunner Antal.

*) E rovatban közöltekért nem vállal felelősséget a szerkesztőség.

Benkő sorsjegye Bankó!

AZ I. OSZT SORSJEGYEK ÁRAI

1/8 K150 — 1/4 K3 — 1/2 K6 — 1/1 K12.

BENKŐ BANK BUDAPEST ANDRÁSSY UT 60.

Sorsjegyeink Somogy-Csurgón kaphatók: Kasztl Bertalan urnál

Legolcsóbb bevásárlási forrás.

DANZINGER ÁRMIN
SOMOGY-CSURGÓN.

Ajánlja dus raktárát mindennemű

üveg,- porcelán- és lámpa árukban,
továbbá alpacca, nickel tálcák és evőeszközökben, nagy választék tkező.- kávé,- thea, mocca-
és mosdó készletekben, vizes,- söős,- boros és likőrös szervizekben es mindenféle disztárgyakban

**Allandó nagy raktár a legjobb minőségű
képkeretekben ugy mind tükör- és ablaküvegekben.**

Fűszer, liszt és csemege áruk első rendű minőségben és
jütányos áron kaphatók.

Fő elvem a szolid kiszolgálás ugy áru, mint ár tekintetében, ami annál is inkább módomban áll
mert áruimat vaggon számba hozatom, hogy vevőimet teljes kifogástalanul kielégíthessem.

B. partfogást kér

DANZINGER ÁRMIN
kereskedő.

10 26

RÓZSA JÁNOS Kaposvár, Fő-utca 31. sz.
Saját házában.

Ajánlja a legujabb gépekkel felszerelt

vegyészeti ruhatisztító és gőzműfestő gyárat

mely bármelyik külföldi gyárral felveszi a versenyt.

Nálam tisztított ruhákért jótállok, hogy a foltok nem ütnek vissza.

Kérem a modern vegytisztítást ne tessék a szabófolt tisztítással összetéveszteni.

**Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan
eszközöltetnek.**

8-26